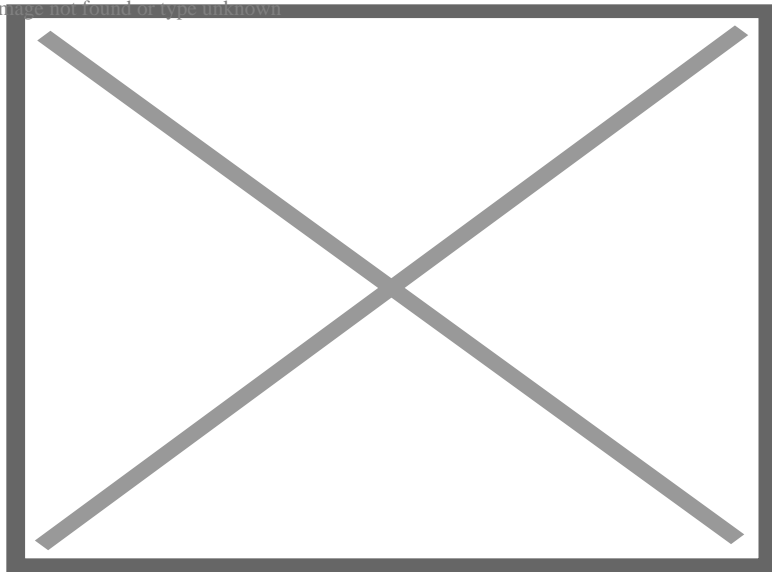


Image not found or type unknown

Ben Bedford

Saturday 09 Oct 2021

Image not found or type unknown



Nadat Ben Bedford zijn eerste album, *Lincoln's Man*, op de wereld van de folkmuziek (en verwante muzieksoorten) los liet, volgde snel een reeks lovende kritieken. Al zijn albums scoorden buitengewoon hoog op de roots-gerelateerde hitlijsten in de US en Europa . In zijn songs schetst Ben Bedford op intrigerende wijze Amerika. *Ben Bedford has proven himself to be a truly inspired and talented storyteller...* schreef Arthur Wood in Maverick Magazine UK. Journalist en singer/songwriter Peter Cooper: *Anyone wondering what in the world happened to folk music would do well to listen to Ben Bedford. He looks like a young Townes Van Zandt, and his sound is rooted in things good and real. I believe he means every word he sings.*

In Mei 2018 werd Ben Bedford winnaar van de prestigieuze Kerrville New Folk competition. Een eer die hij deelt met voorgaande winnaars Robert Earl Keen, James McMurtry, Diana Jones, Anais Mitchell, Danny Schmidt, Jonathan Byrd, John Gorka en Pierce Pettis.

Werk met genoeg diepgang om te blijven boeien (Lust For Life / Harry de Jong – vier sterren) Mooie selectie liedjes, een klasse zanger en liedjes schrijver (Popmagazine Heaven) Op ‘Portraits’ vinden we twaalf meesterwerken van de man uit Illinois. (Nederlands Dagblad / Herman Veenhof). Folk in optima forma maar met een eigen, vaak poëtisch, stempel. (Realroots Cafe). ‘Portraits’ van Ben Bedford zeker een aanrader. Het is één van de beste singer/songwriters die ik de laatste jaren hoorde. Ben heeft een prachtige stem, heel mooie teksten en de instrumentale begeleiding is van top kwaliteit. (8/10 Concertmonkey / Walter Vanheuckelom). Gedegen vakmanschap gekoppeld aan een onmiskenbaar talent om prachtige liedjes te schrijven en te zingen. Rein van den Berg)

From Flatland To Flatland

Ben Bedford is geboren en getogen in en nabij Springfield Illinois. Zelfs studeren deed hij op de dichtstbijzijnde universiteit. Inmiddels woont hij na zijn scheiding weer in de stad Springfield, na een lange tijd op het platteland te hebben gewoond met zijn gezin. Ben voelt zich thuis in Nederland hij vindt de mensen aardig en betrokken en de omgeving is net als thuis, vlak. En als er dan het eind van je straat zich toch een klein bergje bevindt schrijf je daar natuurlijk een song over, Quiet On The Green Hill een prachtige instrumental. Het wonen op het platteland en in een relatief kleine stad lijkt te hebben bijgedragen aan de rust die zijn nummers uitstralen en scherpe observaties van de wereld om hem heen. Zijn expressieve gitaarspel in combinatie met zijn stem meanderde voort en nam het publiek mee in zijn wereld. Maatschappijkritisch maar ook naar zichzelf als hij bijvoorbeeld The Pilot And The Flying Machine Part 1 en 2 introduceert. Of hoe een morele keuze in Lincoln’s Man iemand kan verwijderen van zijn familie en geliefden. De song introduceert hij overigens door het aan te kondigen als een echte folksong waarvan hij het einde niet wil weggeven, maar wel dat de betreffende het niet overleeft. Ben leert ons dat een Popsong altijd goed moet eindigen en een folksong dus niet. De eerste set eindigde hij met een song als tribute aan zijn grootvader die toen Ben twaalf jaar was overleed. Maar hij had nooit veel met hem kunnen praten want vanaf zijn zevende was opa als gevolg van een beroerte niet in staat te communiceren. Ben mengt melancholie prachtig met humor door te vertellen dat wat hij nog wel van zijn toen sprekende opa herinnerde was: “Stop that”! De tweede set opende met Amelia, na een gloedvolle introductie over deze dappere en ondernemende vrouw vertelde hij ons het verhaal over Amelia Earheart die bij haar poging om de Atlantische oceaan over te vliegen spoorloos is verdwenen. We krijgen een goed beeld van hoe Ben de lockdown als gevolg van Covid heeft doorgebracht. Naar aanleiding van een boek over zoölogie wat hij had gekocht bij een antiquariaat schreef hij meerdere songs over dieren. Hij deelde met ons enkele wetenschappelijke kwesties over de snelste dieren. Om ons de snelheid van een haas te laten ervaren, zette hij zijn vingervlugheid op de gitaar in met de song Hare On The Down. Vervolgens maakten we kennis met het gruwelijke verhaal over de 14-jarige Emmet Till die in 1955 werd vermoord. Emmet die woonde in Chicago ging bij zijn oom in het nog sterk gesegregerde Mississippi logeren. Daar zou hij hebben geflirt met een blanke vrouw. De moord op Emmet en de daaropvolgende rechtszaak leidde tot een belangrijke markering in de bestrijding van racisme in de USA. Ben schreef hier de song Land Of The Shadows over. De toegift was de enige cover van de avond en was een bijzondere uitvoering van de George Harrison song While My Guitar Gently Weeps. Voor dat hij de song speelde bekende hij een groot Beatles fan te zijn en zijn laatste bezoek aan Engeland en dan met name Liverpool had hij gebruikt om de bekende pleisterplaatsen te bezoeken. Een gepassioneerde muzikant die ook het werk van anderen waardeert en ooit inspiratie is geweest om zelf te gaan spelen. Nog een paar optredens in het vlakke land en dan weer terug naar zijn eigen vertrouwde vlakke land.

1. Little Falcon

2.The Pilot And The Flying Machine Part 1

3.The Pilot And The Flying Machine Part 2

4.The Sangoman

5.Lincoln's Man

6.Quiet On The Green Hill (instrumental)

7.What We Lost

1.Amelia

2.High And Low

3.Leopard And Hare (unreleased)

4.Hare On The Down (instrumental) (unreleased)

5.In The Court Of The Bear (instrumental) (unreleased)

6.Weasel, Pike, Fox And Kite (unreleased)

7.Land Of The Shadows [Ben Bedford/Kari Bedford]

8.Letters From Earth

9.While My Guitar Gently Weeps [George Harrison]

All tracks by Ben Bedford except where noted

Ben Bedford | vocals, acoustic guitar

<http://www.benbedford.com/>